

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/261/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614208586
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614208586.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: G. D., P.. XX. XX. XXXX, Y. J. O. L., Y. XXX/XX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 4.727,09 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 4.727,09 eur s 8% ročným úrokom z omeškania od 3. 10. 2014 do zaplatenia a trovy konania 164,43 a to mesačnými splátkami vo výške 90 eur, splatné vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

Konanie sa z a s t a v u j e v časti o zaplatenie poplatkov vo výške 105 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 9. 10. 2014 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 4.727,09 eur, zmluvné úroky 829,75 eur, nezaplatené sankčné poplatky 297,20 eur, poplatky vo výške 105 eur, zmluvný úrok vo výške 15,90% ročne z nezaplatenej istiny od 3. 10. 2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatenej istiny a nezaplatených úrokov od 3. 10. 2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil uzavretou zmluvou o úvere č. 4966 dňa 10. 9. 2012 medzi účastníkmi konania. Na základe uvedenej zmluvy žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 5.000 eur, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať mesačnými splátkami vo výške 83,23 eur, v počte splátok 120, do 15. 8. 2022. Z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti žalovanej splácať úver dohodnutým spôsobom, žalovaná bola písomnosťou zo dňa 17. 12. 2013 vyzvaná na zaplatenie celého dlhu v lehote do 8. 1. 2014. Zročné zmluvné úroky predstavujú dohodnutý úrok v zmysle zmluvy. Sankčná provízia predstavuje dohodnutý úrok z omeškania. Písomným podaním zo dňa 2. 3. 2015 žalobca vzal žalobu čiastočne späť o zaplatenie poplatkov vo výške 105 eur.

Žalovaná potvrdila uzavretie úverovej zmluvy so žalobcom, ako aj poskytnutie úveru. Dostala sa do finančných problémov, prestala platiť. Vzhľadom na nepriaznivé sociálne pomery, požiadala o povolenie mesačných splátok.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, listinami: zmluvou o úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, výzvou na predčasné splatenie úveru, výpisom z hlavnej knihy E. Y., výpisom z účtu, zistiť nasledovné:

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že uzavrela zmluvu o úvere so žalobcom, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 5.000 eur. Dohodnutá výška splátok predstavuje 83 eur. Došlo k porušeniu povinnosti splácať úver. Obdržala výzvu na zaplatenie celého úveru. Nenamietala výšku dlžnej istiny úveru 4.727,09 eur. V súčasnej dobe je žalovaná na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok 203 eur mesačne. Má dve vyživovacie povinnosti k maloletému O. a X.. Manžel je nezamestnaný. Spláca hypotéku E. Y. vo výške 200 eur mesačne. Náklady na bývanie pozostávajú z platby za elektrinu 270 eur mesačne, platby za vodu 30 eur štvrťročne. Žalovaná požiadala o povolenie mesačných splátok vo výške 90 eur, splatné do 20. dňa v mesiaci.

Zo Zmluvy o úvere č. 4966 zo dňa 10. 9. 2012 bolo zistené, že účastníci konania uzavreli uvedenú zmluvu, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 5.000 eur, vo forme pôžičky, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať mesačnými splátkami vo výške 83,23 eur, v počte splátok 120 od 17. 9. 2012, do 15. 8. 2022 . Dohodnutá výška ročnej úrokovej sadzby predstavovala 15,90% ročne, RPMN činila 18,40%, priemerná RPMN 19,59%, celková výška nákladov činila 10.226,40 eur. Podľa článku 4.2 zmluvy ak klient poruší akýkoľvek záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy a vzniknutý kedykoľvek počas jej trvania vrátane omeškania v zmysle predchádzajúceho bodu 4.1, banka je oprávnená žiadať predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom za podmienok uvedených v úverovej zmluve. Výpisom z účtu bolo preukázané čerpanie úveru vo výške 5.000 eur. Písomnosťou zo dňa 17. 12. 2013 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie celého dlhu vo výške 5.060,05 eur. Výpisom z Hlavnej knihy E. Y. bolo zistené, že výška nezaplatennej istiny predstavovala 4.727,09 eur, nezaplatené úroky 272,75 eur, nezaplatené sankčné poplatky 5,52 eur.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol aj v neprítomnosti žalobcu, ktorý bol na súdne pojednávania riadne predvolaný. Nepožiadal o odročenie pojednávania, nevzniesol dôkazné návrhy. Súd rozhodol prihliadajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vydať meritórne rozhodnutie a nebol zistený vážny dôvod odročenia pojednávania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení neskorších predpisov (do 31. 12. 2012):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka:

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení neskorších predpisov (do 31. 12. 2012):

Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení do 31. 1. 2013):

Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba T. W. Y. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 4.727,09 eur, keď vykonaným dokazovaním bola preukázaná dôvodnosť žaloby v tejto časti. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. Žalobca listinnými dôkazmi preukázal uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere (vo forme pôžičky) dňa 10. 9. 2012, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 5.000 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať úver mesačnými splátkami riadne a včas. Z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala obligatórnu náležitosť zmluvy, a to výšku, počet a termíny splátok nielen istiny, ale aj úrokov a iných poplatkov, poskytnutý úver sa zo zákona považoval za bezúročný a bez poplatkov. Zákom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých častí úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinnosti dlžník tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke spotrebiteľských úverov a aby súčasne nebolo možné uplatňovanie si nárokov veriteľom, ktorému neprislúchajú. Úroky sú pritom splatné so splatnosťou jednotlivých splátok, možno ich však požadovať len do splatnosti dlhu. Keďže v zmluve nebola splnená základná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, ale aj úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenenie jednotlivých častí, nielen výšku splátok, zo zákona bolo potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Logickým a teleologickým výkladom zákona o spotrebiteľských úveroch možno dospieť k jednoznačnému záveru, že zo zmluvy musí jednoznačne vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov, pokiaľ tieto nemajú byť splatené jednorázovo (Rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 11Co 256/2013 zo dňa 25. 11. 2013). Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana) zodpovedá len taký výklad ustanovenia zákona, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami suma, počet a termíny splátok viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom (Uznesenie Krajského súdu v Trnave, č. k. 10CoE 313/2010 zo dňa 9. 8. 2011).

Žalovanej bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi nevrátenú časť istiny úveru 4.727,09 eur. Keďže úver bolo potrebné zo zákona považovať za bezúročný a bez poplatkov, žaloba o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 829,75 eur, o zaplatenie sankčných poplatkov 297,20 eur a o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 15,90% ročne bola zamietnutá ako nedôvodná.

Žaloba o zaplatenie zmluvných úrokov (zročných zmluvných úrokov vo výške 829,75 eur a zmluvného úroku vo výške 15,90% ročne z nezaplatených istiny od 3. 10. 2014) zamietnutá ako nedôvodná aj z ďalšieho dôvodu. Zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky,

t. j. aj spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, ako aj spôsobu splatenia istiny úveru, t. j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť vždy zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Žalobca ako veriteľ preto v danom prípade nebol oprávnený žiadať od žalovaného ako dlžníka zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. V danom prípade žalobcovi prislúchajú len úroky z omeškania. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že predstavuje odplatu za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. Veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 6. 2013, č. konania 8Co/29/2013-98, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 11. 2013, č. konania 9Co/437/2013, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, č. konania 5Co/165/2013). Po zosplatnení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Podľa publikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR R 59/1998 veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 12. 2014, č. konania 10Co/108/2014-79). Z dôvodu, že žalobca si uplatňoval zmluvné úroky aj po lehote splatnosti do zaplatenia, žaloba bola v uvedenej časti zamietnutá ako nedôvodná.

Žaloba o zaplatenie úroku z omeškania zo zmluvných úrokov vo výške 8% ročne od 3. 10. 2014 bola zamietnutá ako nedôvodná, ako aj uplatňovaný nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania označených aj ako sankčné poplatky. Právo požadovať od žalovaného ako dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) žalobca nepreukázal. Tým, že dlžník včas neplatí úroky z istiny, dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva, nie však do omeškania s plnením vlastného dlhu - istiny (podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka úroky predstavujú príslušenstvo pohľadávky). Názor, že možno priznať úrok z omeškania z príslušenstva pohľadávky, odôvodnený len úpravou obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, by bez väzby na ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka viedol k neakceptovateľnému záveru, že takto priznané príslušenstvo z istiny už nie je príslušenstvom pohľadávky, ale novo vzniknutou pohľadávkou (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 12. 2014, č. k. 10Co 108/2014-79). Inak povedané, ani Obchodný ani Občiansky zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky.

Žaloba o zaplatenie sankčných poplatkov 297,20 eur (ako aj o zaplatenie zročných zmluvných úrokov 829,75 eur) bola zamietnutá taktiež z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcu v tejto časti. Sporové konanie je ovládané prejednávajúcou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou účastníka konania. Iniciatíva pri uvádzaní relevantných skutkových tvrdení spočíva na účastníkoch konania. Účastník má povinnosť tvrdenia ako aj povinnosť dôkaznú. Zistený skutkový stav je preto výsledkom dôkaznej aktivity účastníkov. Osobitne uvedený postup je dôležitý v prípade spotrebiteľských zmlúv, medzi ktoré patrí aj predmetná zmluva. Podľa Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu Asturcom Telecomunicacione C-40/08, je povinnosťou súdu ex offio skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (Rozsudky Oceáno Gruppo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05). Možnosť skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 Smernice 93/13/EHS, teda na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 Smernice. Bolo povinnosťou súdu postupovať v súlade s judikatúrou komunitárneho práva. Súdny dvor v Luxemburgu opakovane zdôrazňuje, že nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom služby (keďže zmluvné podmienky predkladá dodávateľ služby bez možnosti korekcie spotrebiteľa) môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy. Zo skutkových tvrdení žalobcu v uvedenej časti žaloby, nebolo možné naplniť úradnú povinnosť súdneho prieskumu a naplnenie právnych noriem na ochranu spotrebiteľa. Povinnosť cez súdnu kontrolu zabezpečiť reálnu rovnosť práv a povinností účastníkov spotrebiteľských vzťahov je daná aj pre procesné pravidlá. Žalobca napriek výzve súdu ani minimálnym spôsobom nešpecifikoval, neodôvodnil výšku uvedených jednotlivých peňažných plnení. Nekonkretizoval výšku úrokovej sadzby zročných zmluvných úrokov a základ peňažných plnení, z ktorých boli tieto úroky vypočítané, uvedeným spôsobom nekonkretizoval ani sankčné poplatky. Neunesenie bremena tvrdenia

a dôkazného bremena žalobcom malo za následok zamietavé rozhodnutie súdu, v zmysle prejednávanej zásady platnej pre sporové konanie. S poukazom na judikatúru komunitárneho práva, opakované výzvy súdu, odročovanie súdnych pojednávanií predstavuje narušenie rovnováhy medzi dodávateľom služby a spotrebiteľom. Podľa hmotného práva dôkazné bremeno oprávnenosti výšky každej jednotlivej časti žalovanej sumy zaťažuje žalobcu. Žalobca však nemal záujem konkretizovať a preukazovať výšku uplatneného nároku. Nebol daný žiaden dôvod nútiť ho byť úspešný v sporovom konaní. Takýto postup by predstavoval aj porušenie zásady rovnosti strán v konaní.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd konanie čiastočne zastavil o zaplatenie poplatku vo výške 105 eur z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom, ktorému prislúchal tento dispozitívny úkon. Súhlas žalovanej s čiastočným späťvzatím žaloby sa nevyžadoval, keďže k späťvzatiu žaloby došlo pred začatím pojednávania.

Z dôvodu omeškania žalovanej s plnením dlhu žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškanie má objektívny charakter, vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú T.. Žalovanej bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8% ročne od 3. 10. 2014 do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá. Úrok z omeškania bol priznaný od navrhovaného dátumu v zmysle žalobného petitu.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd povolil žalovanej na zaplatenie dlhu mesačne splátky vo výške 90 eur, splatné vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Bolo prihliadané na osobné a majetkové pomery žalovanej, ktorým rozhodnutím žalobca vo svojich majetkových pomeroch nebude dotknutý. V prípade nezaplatenia aj len jednej splátky žalovaná môže stratiť výhodu splátok a vznikne jej povinnosť zaplatiť dlh jednorázovo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ustanovenia ak účastník mal v konaní úspech čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Úspech žalobcu predstavoval 79% (4.727,09 eur), v ktorej časti bola neúspešná žalovaná. Úspech žalovanej predstavoval 21% (1.231,95 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalobca. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval vznik nároku žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 58%. Žalovaná je preto povinná zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 58% a to zo zaplateného súdneho poplatku žalobcom za podanú žalobu vo výške 283,50 eur (podľa položky č. 1 písmena a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov), t.j. 164,43 eur. Zodpovednosť za čiastočné zastavenie konania nesie žalobca, ktorý bez plnenia zo strany žalovanej vzal žalobu v uvedenej časti späť. V tejto časti na účely náhrady trov konania bol žalobca neúspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.